

Henriette Laursens 8. marts-tale

Taler

Henriette Laursen
Direktør for Kvininfo

Dato

8. marts 2019

Sted

VEGA

Sidste år da jeg stod her og bød velkommen, var vi alle blæst bagover af MeToo. MeToo-bevægelsen, som stadig var ny. Vi var begejstrede, luften var tyk af momentum – men vi var også afventende. Vi anede ikke, hvad det var, vi stod med i hænderne. Vi anede ikke, hvordan det ville blive modtaget i et land som Danmark. Vi anede ikke, hvordan MeToo ville blende med vores højt besungne frisind for ikke at tale om vores forestilling om en dansk førerposition inden for ligestilling.

Der var heller ingen, der vidste, om det rent faktisk ville ændre noget.

Det ville det. Det kan vi se nu. Og det er vist endda først lige begyndt.

Metoo har sat sit tydelige præg på den offentlige samtale det seneste års tid. Hele samtalen har rykket sig. Nu taler vi med hinanden om overgreb i offentligheden. Vi er blevet bemyndiget til at træde frem, sige fra og fortælle vores historie. Det er i sig selv et nybrud.

Vi har set her for nylig, da syv medlemmer af et af ungdomspartierne stod frem og fortalte om voldtægt, overgreb og krænkelser begået af ledende medlemmer af ungdomsorganisationen. Langsomt begyndte der også at sive historier ud fra andre ungdomspartier. Nu bliver historierne fortalt, ikke gemt væk, ikke fortrængt.

Men ændringerne stopper ikke her. Også i lovgivning ser vi forandringer. Forandringer som jeg tror, er en direkte konsekvens af MeToo.

Om lidt vil vores justitsminister komme på scenen, og det er faktisk inden for hans område, at vi kan se nogle af de mest konkrete forandringer:

Psykisk vold er godt på vej til at blive kriminaliseret
Straffen for digitale krænkelser er skærpet
Der er ændringer på vej af voldtægtslovgivningen

Det er tvivlsomt, om de tiltag var blevet til noget, hvis ikke det var for MeToo. De var måske aldrig blevet sat i gang, hvis ikke det var for de enkelte vidnesbyrd, der samlet blev til et verdensomspændende kor. Et kor, der ikke kunne overhøres.

Et kor, som man ikke kunne andet end at lytte til, efterhånden som der blev fulgt op med undersøgelser – i virksomheder, i fagforeninger, i brancheorganisationer, på uddannelsessteder, i kommuner, i EU, osv. osv. Når de få bliver til de mange, ser vi nye mønstre, der får os til at stille nye spørgsmål og til at lægge kimen til forandring.

Der sker også positive forandringer i etniske minoritetsmiljøer i Danmark. Størstedelen af minoritetsmænd og -kvinder har taget ligestilling til sig. Vi kan se, at der sker noget positivt i mødet med det danske samfund. Efterkommer er mere ligestillingsvenlige end deres forældre, og det ser bedre ud end det, vi møder i vores arbejde under DAPP i Mellemøsten og Nordafrika.

Det er også blevet almen viden, at diversitet er et sundhedstegn, når det gælder beslutningsfora. Det gode beslutningsforum er ikke en gruppe personer med samme køn, alder, kulturel og etnisk baggrund. Det er blevet legitimt at række fingeren i vejret og højt spørge "Kunne man virkelig ikke finde én eneste kvinde? Én eneste med minoritetsbaggrund? Én eneste, der ikke er magten til magtens traditionelle figur?" Pludselig afføder sådanne spørgsmål røde ører. Et vigtigt slag er ved at være vundet; der er skabt bevidsthed om mangfoldighedens styrker og anderkendelse af, at der er mangler!

Arbejdet med det tema sammen med 400 deltagere

Men vundne slag er ikke nødvendigvis vundne for altid. Vi skal passe godt på det vi har. Inden for de sidste år har stærke kræfter verden over, som ønsker viden om køn og mangfoldighed usynliggjort og negligeret, fået næring. Et nationalt center for ligestilling som KVININFO, kan ikke længere kan tages for

givet. Det lider flere europæiske lande, flere forskningsenheder, flere NGO'er og frem for alt flere kvinder og minoriteter under. Det har vi selvfølgelig særligt øje på. Vi tager vores rolle og opgave meget alvorligt. For vi kender konsekvensen af, at pladsen til at indsamle og formidle viden om køn skrænkes ind: mindre frihed og mindre lighed.

Lad os bruge det momentum, der er for forandring. Et momentum, der får os til at tro på, at vi kan skabe ligestilling mellem mennesker.

Det er det, som vi aktivt arbejder for, og som vi fejrer her i dag.

Jeg vil gerne takke Justitsministeren og Ligestillingsministeren for at være med os her i dag. Og jeg vil gerne takke vores samarbejdspartnere: Tuborgfondet, Autobranschen, CBS, Dansk Industri, Dansk Kulturinstitut, Dansk Magisterforening, Deloitte, DJØF, Pulz og Dansk Byggeri. Vores medvirkende her på scenen og alle jer, der har købt billet til at være med her i aften. Vi slår rekorder på alle parametre. Vi har aldrig haft så mange samarbejdspartnere. Aldrig har så mange købt billet.

Det er en fornøjelse at være vært ved et arrangement med så stor opbakning – og hvor vi derfor igen i år kan skabe et rum, der binder politik, kultur og musik sammen i stort og levende fællesskab.

God 8. marts!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale, Kvindebevægelsen

Relateret

H.K.H. Kronprinsesse Marys 8. marts-tale
8. marts 2016

Søren Pape Poulsens 8. marts-tale
8. marts 2019

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/henriette-laursens-tale-ved-kvinfos-8-marts-fest>